

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
Defacqzstraat 1 bus 10
1000 Brussel
info@cbar-bchv.be
www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING
VAN 9 DECEMBER 2008

Aanwezigen

Dames: Bultez (CIRE), Casteleyn (VMC), de Aguirre (UNHCR), D'Hoop (IOM), Houben (VwV), Lejeune (CECLR), Leroux (CSP), Lommée (BCHV), Machiels (Fedasil), Regout (Convivium), Scheerlinck (Soc. Sol.), Segers (LDH), Thiébaud (APD), van der Haert (BCHV), Vastmans (Siréas/SASB).

Heren: Bienfait (CGVS), Geysen (DVZ), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Ryckmans (MDM), Vinikas (BCHV).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 18 november 2008

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

Mevrouw van der Haert merkt op dat in paragraaf 28 van het verslag van de vorige vergadering verkeerdelijk vermeld werd dat het gehele netwerk van Fedasil over 1.600 bedden beschikt, daar waar dit getal 16.000 moet zijn. In dezelfde paragraaf staat dat er in de nachtopvang van het Klein Kasteeltje 1.112 bedden ter beschikking zijn. Dit moet echter 112 zijn.

Mevrouw de Aguirre merkt op dat het niet zeker is of de nieuwe richtlijnen van het UNHCR over Afghanistan, Irak en Sri Lanka - waarvan sprake in paragraaf 17 - nog voor het einde van dit jaar zullen worden gepubliceerd.

Daarnaast merkt ze op dat de regionale vertegenwoordiging van het UNHCR in Brussel verantwoordelijk zal zijn voor de Benelux-landen, Ierland, Frankrijk en Oostenrijk, zoals in het verslag wordt vermeld (paragraaf 18), maar daarnaast ook voor het Verenigd Koninkrijk en Duitsland.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de loop van de maand november 2008 werden 1.116 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 58,61 asielaanvragen per werkdag (opmerking: november telde slechts 18 werkdagen, waar oktober er 23 telde). 1.055 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 24 in de gesloten centra en 37 aan de grens. Dit betekent een daling in effectieve cijfers van het aantal asielaanvragen van 74 in vergelijking met de maand oktober 2008 en een stijging van 126 aanvragen in vergelijking met de maand november 2007.
2. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in november 2008 zijn: Rusland (115), Irak (92), Afghanistan (90), Guinee (82), Kosovo (78), Kongo (57), Servië (57), Iran (53), Armenië (28), Kameroen (27).
3. In november 2008 werden 292 meervoudige asielaanvragen ingediend (en dus, 4 meer dan in de maand oktober). Dit vertegenwoordigt nog 27,68 % van het aantal aanvragen dat ingediend werd in de maand november 2008 (een stijging van 2,64 % in vergelijking met oktober 08). Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (41), Rusland (36), Iran (33) en Irak (30). Zij vertegenwoordigen ongeveer de helft van het totaal aantal ingediende meervoudige asielaanvragen.
4. In november 2008 werden 1.105 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 754 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 99 beslissingen tot overname in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 208 weigeringen van in overwegingname (13quater) en 44 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten.
5. Met betrekking tot de opsluitingen: 1 persoon werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 25 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag op grond van een bijlage 39ter) en 67 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van ten laste neming door België), waarvan 3 gezinnen zonder kinderen. In Zulte werden 2 gezinnen ondergebracht, met in totaal 3 kinderen.
6. Met betrekking tot Afghanistan: er werden in november 17 dossiers van Afghanen die een meervoudige asielaanvraag indienden doorgestuurd naar het CGVS.
7. In november 2008 werden door 67 NBMV een asielaanvraag ingediend, allemaal op het grondgebied (48 jongens en 19 meisjes). Er waren 6 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 17 waren 14 of 15 jaar oud, 44 waren 16 of 17 jaar oud. Onder hen waren 21 NBMV afkomstig uit Afghanistan, 16 uit Guinee, 5 uit Irak, 4 uit Kongo en 3 uit Kosovo, Angola en Gambia.
8. De heer Geysen meldt dat de Directie Asiel van de Dienst Vreemdelingenzaken op het einde van deze maand verhuist naar de WTC II – toren op de Antwerpsesteenweg 59B. De verhuis zal op 27, 28 en 29 december plaatsvinden. Aangezien 27 en 28 december respectievelijk op zaterdag en zondag vallen, zal de dienst slechts 1 werkdag gesloten zijn, m.n. op maandag 29 december 2008. Op 30 december 2008 zal de dienst openen op het nieuwe adres. Op 25 en 26 december is de DVZ natuurlijk ook gesloten.

9. Mevrouw Casteleyn meldt dat de helpdesk van het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) verschillende klachten heeft ontvangen van Kosovaren, die problemen ondervinden bij het aanvragen van een Kosovaars paspoort. In de nieuwsbrief van het VMC werd gepubliceerd dat Kosovaren de mogelijkheid hebben om in hun eigen land een paspoort aan te vragen (gebaseerd op informatie van Belgische delegatie in Kosovo). In de praktijk ziet men nochtans dat dit helemaal niet evident is, o.a. omdat de documenten waarover ze beschikken meestal niet voldoende zijn om naar Kosovo te reizen. Bijgevolg zoeken deze mensen naar andere wegen om aan een paspoort te geraken en ontwikkelt zich nu blijkbaar een filière om via Griekenland, tegen hoge sommen geld, tot in Kosovo te geraken. De heer Geysen was niet op de hoogte van dit probleem, maar zal zich hierover informeren.
10. Mevrouw Houben stelt aan de heer Bienfait de vraag of Kosovaren, die een subsidiair beschermingsstatuut toegekend kregen, ook van deze mogelijkheid gebruik kunnen maken om aan een paspoort te geraken? Kan dit voor hen tot gevolg hebben dat hun statuut wordt ingetrokken? De heer Bienfait zal dit navragen.
11. Mevrouw Casteleyn merkt op dat personen die hun gezin willen laten overkomen in het kader van een gezinshereniging een attest moeten voorleggen waaruit blijkt dat ze hen voldoende huisvesting kunnen bieden. Moet dit attest eenmalig voorgelegd worden of is er ook een attest nodig bij elke verlenging van het BIVR ? De heer Geysen zal dit navragen.
12. De heer Renders ving het bericht op dat families die aan de grens asiel aanvragen niet meer in het centrum 127, maar in het centrum 127bis opgesloten zullen worden. Hij vraagt of dit een nieuw beleid van DVZ is? De heer Geysen zegt dat dit geen beleid is. Alles zal afhangen van de omstandigheden van het moment.
13. De heer Renders stelde vast dat er vaak personen in gesloten centra opgesloten worden, die in het kader van de Dublinprocedure naar een andere lidstaat overgebracht moeten worden doch uitdrukkelijk verklaard hebben dat ze met deze overbrenging akkoord zijn. Hij vraagt of DVZ de beslissing van vrijheidsberoving van deze mensen in het licht hiervan evalueert? De heer Geysen stelt dat elk geval afzonderlijk wordt bekeken. Anderzijds dient men er ook rekening mee te houden dat het niet is omdat iemand *zegt* dat hij akkoord gaat met de overdracht, dat dit ook effectief zo is. In ieder geval, overdrachten in het kader van de Dublinprocedure vinden doorgaans heel snel plaats.
14. De heer Renders merkt op dat het aantal meervoudige asielaanvragen gestegen is, alsook het aantal beslissingen tot niet in overweging name (208 / 292). De heer Geysen stelt dat die twee getallen niet met elkaar vergeleken kunnen worden. DVZ had een zekere achterstand in de meervoudige aanvragen en deze achterstand werd bijgewerkt, daarom zijn er veel beslissingen in meervoudige aanvragen. De achterstand is nu bijna weggewerkt.
15. De heer Renders komt terug op de interpretatie van de 'nieuwe elementen' die in het kader van de meervoudige asielaanvragen neergelegd worden. De heer Renders zegt vast te stellen dat DVZ een evaluatie doet van de geloofwaardigheid van de nieuwe elementen en op die basis beslist om het dossier al dan niet door te sturen naar het CGVS. Als het nieuwe element bv. een brief of een kopie van een politiebevel is, zal er door DVZ

onderzocht worden of aan dit stuk geloof kan gehecht worden en dat zal meestal niet het geval zijn omdat het gaat over privécorrespondentie of dat de persoon slechts een kopie kan voorleggen. De heer Renders vraagt of DVZ wel de meest aangewezen instantie is om deze geloofwaardigheid in te schatten en of dit wel de rol is van DVZ. Aangezien het CGVS het dossier beter kent, zou die evaluatie door hen moeten gebeuren. Voor personen die in een gesloten centrum zitten, is de situatie nog moeilijker want het is voor hen nog moeilijker om nieuwe elementen te bekomen en bijvoorbeeld om originelen te krijgen. Bovendien kan tegen een bijlage 13quater (beslissing van niet in overwegingname) enkel een annulatieberoep worden ingediend, en geen schorsing en zo kan ook de uitwijzing niet vermeden worden. De heer Geysen zegt dat de beoordeling van de 'nieuwe elementen' die in het kader van een meervoudige asielaanvraag ingediend worden door de wetgever nu eenmaal aan DVZ is toegewezen. Of het CGVS hiervoor beter geplaatst is, laat hij in het midden. Er wordt wel nagedacht over het oprichten van een gezamenlijke werkgroep rond het vraagstuk van de beoordeling van de 'nieuwe elementen'. Er bestaat voor de personen die de meervoudige asielaanvragen bij DVZ onderzoeken ook een mogelijkheid om het dossier bij het CGVS te consulteren. Een onderzoek naar de geloofwaardigheid van de nieuwe elementen, zegt De heer Geysen, is in ieder geval noodzakelijk. Er dient vastgesteld te worden dat veel personen misbruik maken van de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Daarnaast moet de bijlage 13quater die ze eventueel zullen afleveren, gemotiveerd worden. Voor zij die in een gesloten centrum zitten, bestaat er naast het annulatieberoep tegen de bijlage 13quater een mogelijkheid om een beroep in te dienen tegen de beslissing tot vrijheidsberoving (bij de Raadkamer).

16. Mevrouw Houben vraagt wat de praktijk van DVZ is met betrekking tot de opsluiting na het indienen van een nieuwe asielaanvraag? De heer Geysen verwijst naar het feit dat artikel 74/6 §1bis slechts zelden wordt toegepast en dan enkel in het geval dat het echt overduidelijk is dat er misbruik gemaakt wordt van de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. (Cf. slechts 1 geval in november en geen in oktober).
17. De heer Michiels vraagt of er statistieken bestaan die aangeven hoeveel personen er maandelijks/jaarlijks een 5^e/ 6^e/ 7^e asielaanvraag indienen. De heer Geysen antwoordt dat hier geen statistieken over bijgehouden worden.

Mededeling van het CGVS (De heer Bienfait)

18. De heer Bienfait meldt dat het CGVS in januari eveneens zal verhuizen naar de WTC II toren en dit volgens deze timing: het CGVS zal nog tot 16 januari 2009 op het huidige adres blijven en normaal functioneren. Vanaf 19 januari zal het effectieve correspondentieadres van het CGVS het volgende worden: WTC II, Albert II Laan 26A te 1000 Brussel. Vanaf 26 januari zullen de hoorzittingen normalerwijze ook plaatsvinden op het nieuwe adres. Deze timing is nog onzeker, maar de juiste informatie zal meegedeeld worden op de website van het CGVS.
19. Mevrouw Bultez vraagt of het nodige zal ondernomen worden om technische weigeringen te vermijden en dat bijvoorbeeld de briefwisseling zal doorgezonden worden naar het nieuwe adres. De heer Bienfait bevestigt dat al het nodige gedaan zal worden opdat alles goed verloopt voor de asielzoekers en dat het doel zeker niet is om technische weigeringen te geven.

20. De heer Bienfait voegt ook toe dat in de nieuwe bureaus van het CGVS nieuwe installaties voorzien worden voor de hoorzittingen en deze dus niet meer zullen doorgaan in de bureaus van de dossierbehandelaars. Dit zal ook tot gevolg hebben dat er geen verschillende hoorzittingen tegelijkertijd in één lokaal meer zullen doorgaan. Bovendien, zullen er speciale lokalen voorzien zijn voor de verhoren van NBMV. Alle hoorzittingen zullen plaatsvinden op het gelijkvloers of op de eerste verdieping.
21. De heer Bienfait merkt op dat het CGVS en DVZ verschillende ingangen zullen hebben. De heer Geysen voegt toe dat de hoorzittingen van DVZ hoofdzakelijk zullen doorgaan in hun nieuwe lokalen op de gelijkvloers (met uitzondering van 3 à 4 dossierbehandelaars die op de eerste verdieping zullen zijn). De heer Bienfait voegt er nog aan toe dat het CGVS eveneens het meubilair voor de hoorzitting aangepast heeft, wat een betere positie zal toelaten aan de verschillende personen die deelnemen aan de hoorzitting, waaronder bijvoorbeeld de tolk.
22. Mevrouw Casteleyn vraagt of er in de nieuwe lokalen nog steeds een kinderopvang zal zijn voor de kinderen van de asielzoekers. De heer Bienfait bevestigt dat maar hij voegt eraan toe dat hij het beter vindt dat de kinderen in het opvangcentrum blijven, wanneer hun ouders naar het CGVS komen voor een hoorzitting. Hij wenst eveneens dat Fedasil deze boodschap doorgeeft aan de opvangcentra.
23. De heer Bienfait laat ook weten dat 20% van de telefoonnummers van het CGVS zullen veranderen, namelijk diegene die beginnen met 205. De telefoonnummers van het onthaal, het secretariaat en de dienst advocaten zullen niet gewijzigd worden.
24. De heer Bienfait geeft de cijfers van het CGVS voor de maand november 2008. Het CGVS heeft 656 beslissingen genomen, die men onderverdeelt als volgt: 153 erkenningen als vluchteling, 28 toekenningen van subsidiaire bescherming, 424 weigeringen, 3 uitsluitingen van subsidiaire bescherming, 9 weigeringen ter in overweging neming van asielaanvragen van residenten van lidstaten van de EU en 27 technische weigeringen.
25. In november 2008, werden er vooral onderdanen van volgende landen erkend: Rusland (24), Irak (20), Guinee (14), China (9), Afghanistan (8), Sri Lanka (8), Kongo (7) en Rwanda (6).
26. De subsidiaire bescherming werd vooral toegekend aan onderdanen van volgende landen: Irak (18), Afghanistan (5), Somalië (2), Soedan - Darfoer (1), Oost-Kongo (1).
27. De heer Bienfait geeft eveneens de verdeling mee van de gegevens in functie van de leeftijd en het geslacht. Sinds begin 2008 hebben 28,23 % van de aanvragers een statuut gekregen (vluchteling of subsidiaire bescherming). Het gaat over 30,34% vrouwen en 27,23% mannen. Gedurende diezelfde periode ligt het procent van erkenningen van NBMV op 43,34% waarvan 55,14% meisjes en 30,34% jongens.
28. Sinds het begin van het jaar heeft het CGVS 30 beslissingen tot uitsluiting genomen, vooral omtrent de volgende nationaliteiten: Irak (7), Kongo (3), Afghanistan (2), Turkije (2), Albanië (1), Algerije (1), Angola (1), Bangladesh (1), Bosnië (1), China (1), Ethiopië (1), Ivoorkust (1), Kenia (1), Kosovo (1), Libanon (1), Marokko (1), Rusland (1), Servië (1), Syrië (1) et Tsjaad (1).

29. De heer Bienfait deelt mee dat de huidige achterstand van het CGVS een beetje is toegenomen en momenteel 5.169 dossiers telt, waarvan 3.001 op de Franstalige rol en 2.168 op de Nederlandstalige rol.
30. Ten slotte laat De heer Bienfait weten dat de Commissaris Generaal vorige week uitgenodigd is geweest in de interne commissie van de Kamer om het jaarlijks rapport 2007 van het CGVS toe te lichten en eveneens te antwoorden op vragen omtrent de actuele zaken in verband met asiel (waaronder de Afghaanse kwestie).
31. Mevrouw Houben komt terug op de vraag om te weten in welke mate dat personen die de status van subsidiaire bescherming hebben gekregen contact kunnen opnemen met hun ambassade. Zij refereert naar ingeschreven personen met als geboortedatum 1/1. In dat geval hebben de personen enkel een fictief nummer kunnen bekomen op het Rijksregister en om dit te wijzigen hebben ze een nationaal paspoort nodig. De informatie die hierover is bekomen op het CGVS (juridische en internationale dienst) varieert en Mevrouw Houben wenst hierover verduidelijkingen. De heer Bienfait antwoordt dat dit afhangt van de vervolgende instantie. Wanneer de personen in kwestie geen vervolgingen aanvoeren tegenover hun autoriteiten, dan zou dit geen problemen mogen geven. Maar aangezien de juridische dienst van het CGVS hierover een andere mening heeft, is het belangrijk dat het CGVS dit kan verduidelijken en een algemene positie inneemt. Na de contactvergadering deelt De heer Bienfait aan het BCHV de volgende elementen mee ter discussie:
- de centrale vraag is: in welke mate is deze demarche (een paspoort aanvragen bij zijn ambassade) niet compatibel met de beslissing van subsidiaire bescherming van het CGVS? Is het feit van een paspoort aan te vragen een indicatie van de vermindering van het risico op basis waarvan de beslissing van toekenning van de subsidiaire bescherming is genomen? Als de subsidiaire bescherming toegekend is op basis van artikel 15 (c) van de Kwalificatie richtlijn dan verandert het feit van een paspoort aan te vragen bij de ambassade niets aan de initiële beoordeling van het risico zoals die gedaan werd op het moment van de beslissing van het CGVS.
 - Tot op heden heeft het CGVS nog geen beslissing tot beëindiging van de subsidiaire bescherming genomen op basis van contacten met de ambassade van het land van herkomst.
32. Mevrouw Casteleyn merkt op dat het goed zou zijn als het CGVS eveneens bevoegd zou zijn om documenten te geven aan personen die de status van subsidiaire bescherming hebben verkregen, op dezelfde manier zoals voor erkende vluchtelingen. Deze mensen komen bovendien vaak van dezelfde landen (Irak, Afghanistan, Somalië, etc.) en hebben reële problemen om documenten te bekomen. Dit kan problemen geven, om bijvoorbeeld te trouwen. De heer Bienfait antwoordt dat dit niet voorzien werd door de wetgever op het moment van de introductie van de subsidiaire bescherming in de Belgische wetgeving, zonder dat men goed weet om welke reden, en dat een verandering van deze wet momenteel niet voorzien is. De heer Bienfait merkt op dat deze personen voor een huwelijk altijd beroep kunnen doen op een acte van bekendheid, maar dat het inderdaad gaat om een lacune in de wetgeving. Mevrouw Casteleyn antwoordt dat zelfs een acte van bekendheid bekomen niet altijd evident is.

33. Mevrouw Casteleyn vraagt of het mogelijk is het verschil in het profiel toe te lichten van de personen van Afghaanse origine die het statuut van vluchteling hebben gekregen (8) en diegene die subsidiaire bescherming hebben gekregen (5). De heer Bienfait antwoordt dat hij de individuele dossiers niet kent maar hij kan zeggen dat personen normalerwijze het statuut van vluchteling krijgen omdat hun persoonlijk verhaal als geloofwaardig wordt beschouwd binnen het kader van de Conventie van Genève. Diegenen waarvan het persoonlijk verhaal als niet geloofwaardig wordt beschouwd maar waarvan de Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist noch afkomst uit een regio die als gevaarlijk wordt beschouwd, krijgen de subsidiaire bescherming.
34. Mevrouw Houben haalt een ontmoeting aan die vorig week heeft plaatsgevonden tussen verschillende Europese landen om te komen tot een gemeenschappelijk standpunt ten opzichte van Irak en meer bepaald over het resettlement-programma, de terugkeer en de asielbeslissingen. Ze vraagt of het CGVS of DVZ weten wat het standpunt van België was en wat er beslist is. Noch De heer Bienfait, noch De heer Geysen waren aanwezig op die ontmoeting en ze weten niet wat er bediscussieerd is.
35. Mevrouw Bultez vraagt of De heer Bienfait al resultaten heeft over nieuwe asielaanvragen, ingediend door Afghanen die in hun nieuwe aanvraag toegeven langs Iran of Pakistan te zijn gepasseerd. De heer Bienfait gaat zich informeren om op die vraag te kunnen antwoorden. Na de vergadering deelt het CGVS de volgende inlichtingen mee: blijkt dat er in november 41 asielaanvragen door Afghanen zijn ingediend en dat dit er, ter vergelijking, in oktober 16 waren. Het CGVS heeft zich nog niet uitgesproken over deze nieuwe aanvragen.
36. De heer Renders wenst terug te komen op de kwestie van het contact opnemen met de ambassade en hij bemerkt de situatie van een persoon die tijdelijk geregulariseerd werd onder voorwaarde een paspoort te brengen. Deze persoon heeft zich tot haar ambassade gericht maar kon niet onmiddellijk een paspoort verkrijgen. Ondertussen werd haar man, die zich nog in het land van herkomst bevond, vermoord omwille van dezelfde problemen als diegene die mevrouw ondervond. Op basis daarvan wilde mevrouw een nieuwe asielaanvraag indienen maar ze vraagt zich af de contacten die ze had met de ambassade een negatieve invloed op zouden kunnen hebben op haar aanvraag. De heer Bienfait antwoordt dat alles afhangt van de vervolgende instantie. Als de persoon in kwestie vervolgingen aanvoert uitgaande van haar autoriteiten dan zullen de contacten met haar ambassade waarschijnlijk een negatief effect hebben op haar asielaanvraag. De heer Bienfait legt uit dat bescherming vragen tegen zijn autoriteiten en tezelfdertijd zich tot die autoriteiten richten niet herenigbaar is.
37. De heer Renders vraagt uitleg betreffende de 14 erkenningen van personen uit Guinee. De heer Bienfait bevestigt dat dit voornamelijk asioldossiers betreft die gebaseerd zijn op vervolgingen omwille van geslachtskwesties (genitale verminking en gedwongen huwelijken). Het gaat trouwens vooral over personen die bescherming vragen tegen de besnijdenis van hun dochters. De heer Bienfait laat opmerken dat het OFPRA recent haar rechtspraak heeft gewijzigd omtrent genitale verminking. De kleine meisjes zouden enkel nog de subsidiaire bescherming krijgen en geen vluchtelingenstatuut meer en de bescherming zou beperkt zijn tot enkel het meisje en niet meer haar familie. De heer Bienfait is benieuwd om te zien wat het Franse Nationaal Hof voor Asielrecht zal zeggen

wanneer er in beroep zal gegaan worden tegen de beslissingen van het OFPRA, genomen op basis van deze nieuwe instructies.

Na de contactvergadering, heeft het UNHCR de volgende informatie doorgegeven betreffende dit onderwerp :

« Na inlichtingen genomen door de Vertegenwoordiging van het UNHCR in Brussel, werd het volgende verduidelijkt door de Vertegenwoordiging van het UNHCR in Parijs:

De OFPRA heeft inderdaad recent een nieuwe praktijk ontwikkeld betreffende de asielaanvragen gebaseerd op besnijdenis. Omwille van de plotse vermeerdering van de aanvragen, waarvan sommige ingediend door mensen die al lang in Frankrijk verbleven, of zelfs al een eerste keer geweigerd waren omwille van andere motieven, heeft de OFPRA drie categorieën vast gesteld:

- Vrouwen die recent zijn toegekomen uit hun herkomstland en die een risico voor besnijdenis inroepen voor hen zelf of voor hun dochtertje, zullen het statuut van vluchteling krijgen op basis van de sociale groep;*
- Vrouwen die al lang in Frankrijk aanwezig zijn, in het bezit zijn van een verblijfvergunning op een andere basis dan de vluchtelingenstatus en die een risico voor besnijdenis inroepen voor hun dochtertjes, zullen de vluchtelingenstatus niet bekomen. De weigering zal gebaseerd zijn op het feit dat de verblijfstitel van de vrouw, of van haar echtgenoot, de meisjes beschermd tegen een terugkeer naar het land van herkomst. De dochters zullen dus ook geen bescherming krijgen ;*
- Vrouwen die al lang aanwezig zijn in Frankrijk, zonder verblijfstitel, die een bescherming vragen op grond van het risico voor besnijdenis van hun dochtertjes in geval van terugkeer naar het land van herkomst, zullen geen bescherming bekomen. In dit geval zullen de dochters wel de subsidiaire bescherming krijgen.*

Het UNHCR heeft reeds haar verontrusting geuit omtrent deze nieuwe praktijk en de schending van sommige principes, met name de familie-eenheid en de sociale groep (UNHCR, Principes Directeurs sur la Protection Internationale: (1) Persécution fondée sur l'appartenance sexuelle et (2) "Appartenance à un certain groupe social" dans le cadre de l'article 1A (2) de la Convention de 1951 et/ou son Protocole de 1967 relatifs au Statut des réfugiés, 7 Mai 2002). Het Nationaal Hof voor asielrecht, binnen dewelke het UNHCR zetelt, heeft algemene vergaderingen van haar secties voorzien voor februari 2009, om zich uit te spreken over de geldigheid van deze interpretaties.”

38. De heer Renders vraagt bevestiging dat vrouwen als vluchteling erkend worden enkel en alleen op basis van een gedwongen huwelijk (zonder risico op besnijdenis), wat bevestigd wordt door De heer Bienfait, en dit niet alleen voor Guinee. Alles hangt af van de inhoud van het individuele dossier en van de objectieve situatie – hier inbegrepen de evaluatie van de bescherming door de nationale autoriteiten- van een dergelijk profiel in het land van herkomst.

Mededeling van Fedasil (Mevrouw Machiels)

39. Mevrouw Machiels begint met uit te leggen dat de dienst Dispatching van Fedasil samen met DVZ zal verhuizen en zich vanaf 30 december 2008 zal bevinden op de eerste verdieping van de WTC II toren op de Antwerpsesteenweg. De dienst blijft op huidig adres tot 24 december en de verhuis zal uitgevoerd worden tussen 26 en 29 december. De diensten van Dispatching zijn dus gesloten van 25 tot en met 29 december. Op 30 en 31 december zal Dispatching bereikbaar zijn op het nieuwe adres. Op 1 en 2 januari daarentegen zal de dienst gesloten zijn. Vanaf 5 januari zal Dispatching dan opnieuw bereikbaar zijn op het nieuwe adres. Voor mensen die komen voor Dispatching, en niet voor DVZ, zal de ingang verschillende zijn.
40. Mevrouw Machiels verdeelt de cijfers van Fedasil. Ze laat opmerken dat de cijfers moeilijk te geven zijn aangezien Fedasil momenteel verschillende structuren voor noodopvang georganiseerd heeft, waarvan de cijfers niet altijd in de statistieken voorkomen. De bezettingsgraad op het einde van de maand november 2008 kwam op 15.614 personen, hier inbegrepen de noodopvangplaatsen van het Klein Kasteeltje, maar niet diegene van de noodopvang van CASU. Alles samen komen we op 16.100 plaatsen. Dit geeft een gemiddelde van 101,4%. Mevrouw Machiels laat opmerken dat men normaal gezien 93% à 94% als het mogelijke maximum beschouwt.
41. De noodopvangstructuren momenteel beschikbaar zijn de volgende: 100 plaatsen te CASU (Miniemenstraat) voor families, 100 plaatsen voor nachtasiel te CASU (Masuiplein) voor geïsoleerde mannen, 12 plaatsen op het OCMW van Molenbeek, 100 plaatsen in het centrum van Fedasil te Woluwe en 112 plaatsen voor nachtasiel in het Klein Kasteeltje. Andere pistes om bijkomende plaatsen te vinden, worden momenteel onderzocht. Momenteel en reeds sinds 1 oktober staan er geen asielzoekers meer op straat. Men stelt nu echter al vast dat de noodopvang lang duurt, en dit terwijl de opvangwet noodopvang beperkt tot 10 dagen. Het feit dat personen die in nachtopvang zitten zich elke dag moeten aanbieden aan Dispatching, weegt extra op deze dienst.
42. In vergelijking met vorig jaar is de bezettingsgraad gestegen met 19% of 2.500 personen, en dit zowel in de collectieve als in de individuele opvang. Het aantal NBM is eveneens gestegen en de opvang is eveneens verzadigd op dat niveau. Voor de NBM zullen er ook noodoplossingen moeten gezocht worden.
43. Mevrouw Thiébaud vraagt hoever het staat met het projet van niet-toekenning van een code 207. Mevrouw Machiels antwoordt dat het niet gaat over het niet toekennen maar wel over het afschaffen van een code 207. Het project is vorige week gelanceerd en bereikt momenteel de families die al 4 jaar in procedure zijn en de geïsoleerde personen die al 5 jaar in procedure zijn en momenteel in procedure voor de Raad van State zijn (het gaat hier om enkelvoudige procedures en geen meervoudige). Men is bezig met de identificatie en de betrokken personen ontvangen beslissingen per aangetekende zending. Op 19 december waren 506 personen geïsoleerd door de afschaffing van code 207 en dit voor het gehele netwerk (Fedasil en partners inclusief).
44. Mevrouw Thiébaud vraagt welke termijn deze personen krijgen om het opvangcentrum te verlaten. Mevrouw Machiels antwoordt dat de personen in LOI binnen de 45 dagen moeten vertrekken en de personen in opvangcentra zullen 2 maanden krijgen. Mevrouw Bultez vraagt of het beslist is aan welke OCMW deze mensen zich moeten richten en of VVSG geconsulteerd werd. Ze benadrukt dat het gaat om een extra kwetsbare groep die

niet gemakkelijk logement vindt en het is dus belangrijk om duidelijk te zijn over de bevoegdheid van de OCMW. Mevrouw Machiels antwoordt dat er discussies hebben plaatsgevonden met VVSG maar dat deze geen voorstanders zijn van de operatie. Nochtans moet Fedasil oplossingen zoeken en dat lijkt hen de minst slechte oplossing. In crisissituaties zoals deze is het nodig om beleidskeuzes te maken. Of dit goed zal verlopen, hangt af van OCMW tot OCMW. Normaal gezien is het OCMW van de plaats waar het opvangcentrum zich bevindt verantwoordelijk om een logement te vinden voor de personen en hen een huurwaarborg te betalen. Een goede opvolging van de situatie is voorzien en zal ons toelaten om in februari 2009 meer details mee te delen.

45. Mevrouw Houben laat opmerken dat het aangekondigd werd dat het Kabinet van Minister Arena werkt aan een KB omtrent de vrijwillige terugkeer en dat de NGO's zouden geassocieerd worden aan de uitwerking ervan. Zij vraagt wat hier van waar is. Mevrouw Machiels antwoordt dat ze dit dossier niet volgt, maar ze weet dat er inderdaad een consultatie van NGO's voorzien is. Mevrouw Machiels stelt voor de informatie op de volgende vergadering te brengen.
46. Mevrouw Leroux laat opmerken dat momenteel verschillende NGO's helpen om juridische bijstand te verzekeren voor de mensen opgevangen te CASU en dat een evaluatievergadering plaatsvindt na deze vergadering. Ze wenst de aandacht te vestigen op het belang van sociale en juridische bijstand van kwaliteit te verzekeren, ook voor de personen in de noodopvang.
47. De heer Michiels vraagt of Fedasil een piste heeft om de stand van de procedure in staatloosheid te volgen van personen in opvangcentra aangezien deze informatie niet in het Rijksregister staat en vaak de advocaat deze informatie niet geeft. Mevrouw Machiels antwoordt dat ze nog niet in staat zijn om dit soort procedure op te volgen.

Mededelingen van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

48. Mevrouw de Aguirre wijst op een nieuw document dat werd gepubliceerd betreffende asielaanvragen en seksuele oriëntatie: '*UNHCR Guidance Note on Refugee Claims relating to Sexual Orientation and Gender Identity*' van 21 november 2008 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/48abd5660.pdf>). Mevrouw de Aguirre had begin december een gesprek met een personeelslid van Fedasil die over dit thema een project heeft uitgewerkt. Het blijkt niet altijd gemakkelijk te zijn om dit advies toegepast te krijgen. De voornaamste barrières voor de asielzoekers zijn dat ze vaak niet voor hun seksuele geaardheid durven uitkomen (o.a. de tolk, als die van dezelfde cultuur of gemeenschap is als de asielzoeker, kan hiervoor een hindernis zijn); asielzoekers, advocaten en voogden zijn niet altijd op de hoogte dat een asielzoeker in aanmerking kan komen voor asiel omwille van de problemen die iemand in het herkomstland kan ervaren wegens zijn of haar seksuele geaardheid; ook de bewijslast is een belangrijk obstakel.
49. Op 10 en 11 december gaat in Genève de tweede '*High Commissioner's Dialogue on Protection Challenges*' door. Dit jaar zal er dieper ingegaan worden op het thema '*protracted refugee situations*'. Er wordt verwacht dat vertegenwoordigers van meer dan 40 regeringen aan dit evenement zullen deelnemen. Naar aanleiding van deze dialoog heeft de Hoge Commissaris een opiniestuk geschreven dat terug te vinden is via de link <http://www.unhcr.org/protect/PROTECTION/4937de6f2.pdf>. Hierin wordt o.m. ingegaan

op het feit dat zoveel menselijk potentieel wordt verspild gedurende de soms lange periodes dat personen vluchteling zijn. Alle documenten betreffende de 'High Commissioner's Dialogue on protracted refugee situations', o.a. een 'discussion paper', zijn beschikbaar op de website via de link <http://www.unhcr.org/protect/490885312.html>.

Mededelingen van het IOM (Mevrouw D'Hoop)

50. Mevrouw D'Hoop meldt dat er in november 230 personen vrijwillig naar hun land van oorsprong terugkeerden: 89 naar Brazilië, 15 naar Oekraïne, 14 naar Slowakije, 14 naar Rusland en 12 naar Servië.
51. Over het ganse jaar, van januari tot eind november 2008, zijn 2.530 personen met de hulp van IOM naar hun land teruggekeerd. In vergelijking met vorig jaar is dit een kleine daling. Voor 2008 verwacht men dat er ongeveer 100 personen minder begeleid teruggekeerd zullen zijn.
52. 230 personen maakten gebruik van het REAB programma: 152 personen zonder wettige verblijfsstatus, 58 afgewezen asielzoekers en 20 personen die hun asielprocedure stopzetten.
53. Er zijn 25 personen teruggekeerd die gebruik maakten van het re-integratiefonds. 5 hiervan waren Afghanen, 4 Armeniërs, 3 Serviërs en 3 Roemenen. Voor 2008 deden 499 personen beroep op het re-integratiefonds.
54. 8 personen deden beroep op het fonds voor kwetsbare personen: 6 waren medische gevallen, 1 persoon op leeftijd en een enkel éénouders gezin.
55. In november vond in Lissabon een conferentie plaats rond de aanwezigheid in en de terugkeer van Brazilianen uit Europa (België, Ierland en Portugal). Ter gelegenheid hiervan werden de resultaten meegegeven van een onderzoek dat rond de terugkeer van Brazilianen uit Europa werd gevoerd. In het kader van het onderzoek werden 1.170 Brazilianen ondervraagd, 350 in België, 400 in Ierland en 420 in Portugal. Het rapport dat hierover opgesteld werd, zal in januari op de site beschikbaar zijn. De conferentie werd georganiseerd naar aanleiding van de vaststelling dat het aantal Brazilianen dat door IOM begeleid wordt in de loop van de laatste jaren gestegen is. De belangrijkste problemen waarmee deze personen in Europa geconfronteerd werden, is de afwezigheid van familieleden, het feit dat hun administratieve situatie niet geregeld raakt, de taal en het klimaat. Ongeveer 30 à 50% van de ondervraagde personen kwam naar Europa met de bedoeling hier maar voor een beperkte periode te verblijven. De belangrijkste motieven voor hun komst waren het opbouwen van een beter leven in Europa, financiële overwegingen, het verwerven van een statuut. De meeste personen keren na 1 à 2 jaar terug. De voornaamste redenen voor de terugkeer zijn: het niet vinden van werk, missen van de familie, omwille van de problemen die ze ondervinden met het verwerven van een statuut, omdat ze ondervinden dat het leven hier toch niet beter is.
56. De heer Ryckmans vindt het opmerkelijk dat er niet teruggekomen wordt op de situatie van zij die naar hier komen om geld te verdienen, dat ze naar de achtergebleven familie in het land van oorsprong sturen. Mevrouw D'Hoop meldt dat deze categorie van personen

waarschijnlijk wel in het rapport besproken zal worden, maar op de conferentie enkel de belangrijkste resultaten vermeld werden.

57. De heer Renders vraagt hoeveel personen IOM begeleidt die vanuit een gesloten centrum vertrekken, en wat de voornaamste nationaliteiten zijn. Mevrouw D’Hoop heeft deze cijfers niet bij. In november zijn 52 personen vanuit ‘een centrum’ teruggekeerd, maar hierin zitten zowel zij die vanuit een open, als zij die vanuit een gesloten centrum terugkeerden.
58. Mevrouw de Aguirre vraagt of er meer details zijn met betrekking tot de terugkeer van Afghaanse personen. Mevrouw D’Hoop heeft hier geen informatie over bij, maar zal zich hierover informeren.
59. De heer Vinikas vraagt of het IOM kan tussenkomen in het geval van een terugkeer naar Europese lidstaten. Mevrouw D’Hoop zegt dat het IOM, in het akkoord dat met de Belgische staat werd ondertekend, geen mandaat heeft gekregen om deze terugkeerders te begeleiden. Wel kunnen ze tussenkomen bij een vrijwillige terugkeer naar de ‘nieuwe Europese lidstaten’ (die in 2004 en 2007 toetraden), maar dit zal nog maar voor een beperkte periode mogelijk zijn.
60. De heer Michiels meldt dat er een probleem is met de laissez-passer van Russische onderdanen die akkoord zijn om naar de Russische Federatie terug te keren. Waar er enkele maanden geleden maar 1 maand nodig was om de nodige documenten te bekomen, zijn er nu verschillende personen die hier al anderhalve maand op aan het wachten zijn. Ze hebben het nieuws gekregen dat een en ander 3 tot 6 maand kan duren. Deze mensen zijn nochtans in het bezit van een intern paspoort. Mevrouw D’Hoop erkent dit probleem. Het IOM zat hierover al samen met het Russische consulaat. Er moet blijkbaar een strikte procedure gevolgd worden om deze laissez-passer’s te bekomen, die de nodige tijd in beslag neemt. Het IOM kan wel tussenkomen voor ondersteuning hierbij in het kader van individuele dossiers. De persoon die verantwoordelijk is voor deze problematiek, is Steve Limburg. Hij kan hiervoor gecontacteerd worden.

Mededelingen van CIRE (Mevrouw Bultez)

61. Vrijdag organiseert CIRE samen met het BCHV een colloquium rond ‘les maladies du séjour’.

Mededelingen van Vluchtelingenwerk (Mevrouw Houben)

62. Op 22 december 08 organiseert Vluchtelingenwerk een infoavond rond de situatie van vluchtelingen uit Irak in de regio zelf. Rudi Vranckx zal hierop aanwezig zijn.

**De volgende contactvergaderingen zullen plaats hebben op
13 januari 2009, 10 februari 2009, 10 maart 2009, 14 april 2009, 12 mei 2009 en 9 juni 2009
op de zetel van Fedasil
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**